

Cu privire la asigurari

Legea Republicii Moldova
Nr. 1508-XII din 15 iunie 1993
(Monitorul Oficial, 15 septembrie 1994, p. I, nr.5, art. 53)

Parlamentul Republicii Moldova adopta prezenta lege.

Capitolul I DISPOZITII GENERALE

Articolul 1. Relatiile reglementate de prezenta lege

(1) Prezenta lege reglementeaza relatiile din sfera asigurarilor dintre organizatii de asigurare si persoane fizice si juridice, dintre organizatiile de asigurare, precum si relatiile reglementarii de catre stat a activitatii de asigurare.

(2) Relatiile din sfera asigurarilor pot fi reglementate si de alte acte normative, emise in conformitate cu prezenta lege.

(3) Actiunea prezentei legi nu se extinde asupra asigurarilor sociale de stat si asupra asigurarii obligatorii de asistenta medicala (in redactia Legii Nr.549-XV din 25 decembrie 2003).

Articolul 2. Notiunea de asigurare

Prin asigurare se intelege un sistem de relatii menite sa protejeze interesele personale si patrimoniale ale persoanei fizice si juridice (asigurat) prin formare de fonduri banesti din contul primelor de asigurare, platite de asigurat, in schimbul carora asiguratorul isi asuma obligatia ca la producerea cazului asigurat sa plateasca asiguratului suma asigurata sau despagubirea de asigurare.

Articolul 3. Obiectul asigurarii

Obiect al asigurarii poate fi interesul patrimonial ce nu contravine legislatiei, corelat cu:

- a) persoana asiguratului sau a beneficiarului asigurarii, cu viata, sanatatea si capacitatea lor de munca (asigurarea de persoane);
- b) bunurile persoanelor fizice si juridice (asigurarea de bunuri);
- c) raspunderea pe care asiguratul o poarta fata de persoane fizice si juridice pentru prejudicii aduse lor (asigurarea de raspundere civila).

Articolul 4. Formele de asigurare

(1) Dupa modul de efectuare exista doua forme de asigurare: prin efectul legii (obligatorie) si facultativa (contractuala, benevola).

(2) Tipurile asigurarii obligatorii, conditiile si modul lor de legalizare se stabilesc prin legile respective (in redactia Legii Nr.886-XIII din 20 iunie 1996).

(3) Tipurile asigurarii facultative, conditiile si modul lor de legalizare le stabileste asiguratorul.

Articolul 5. Asiguratorul

(1) Asiguratorul este persoana juridica constituita, inclusiv cu participare la capital strain, avind orice structura organizatorica si juridica prevazuta de legislatie, pentru a desfasura activitati de asigurare pe baza de licenta si conform prezentei legi.

(2) Asiguratorul poate incheia contracte cu organizatii de asigurare straine, dispune de reprezentanti peste hotare sau incredinta unor organizatii straine similare exercitarea de actiuni de asigurare.

(3) Asiguratorii pot constitui pe teritoriul Republicii Moldova filiale si reprezentante, in modul prevazut de legislatie.

(4) In scopul coordonarii activitatii, apararii drepturilor si intereselor sale, precum si al realizarii programelor comune, asiguratorii pot constitui uniuni si asociatii fara drept de desfasurare a activitatii de asigurare (introdus prin Legea Nr.886-XIII din 20 iunie 1996).

(Conform Legii Nr.93-XV din 6 martie 2003 la articolul 5 alineatul (2) se exclude, iar alineatele (3), (4) si (5) devin alineatele (2), (3) si (4).

Articolul 6. Asigurarea in strainatate

Incheierea contractului de asigurare in strainatate se poate face numai in cazul in care in Republica Moldova nu exista asiguratorii care practica asigurarea solicitata.

Articolul 7. Asiguratorul strain

Asiguratorul strain poate desfasura activitate de asigurare pe teritoriul Republicii Moldova in conditiile prezentei legi, ale altor acte legislative, in baza de licenta, eliberata in modul stabilit de Legea privind acordarea de licente pentru unele genuri de activitate, daca acordurile internationale si interstatale, la care Republica Moldova este parte, nu prevad altfel (in redactia Legii Nr.340-XV din 6 iulie 2001).

Articolul 8. Asiguratul

Sint considerate asigurati persoanele fizice si juridice care au incheiat cu asiguratorul un contract de asigurare sau care au devenit asigurati prin efectul legii.

Articolul 9. Intermediarul de asigurare

(1) Incheierea si indeplinirea contractului de asigurare se efectueaza prin intermediar de asigurare - agent de asigurare, comisar de avarie, misit de asigurare - calitate in care actioneaza persoane fizice si juridice.

(2) Agentul de asigurare, comisarul de avarie sint reprezentanti ai asiguratorului si, pentru o anumita retributie, desfasoara activitate in numele acestuia.

(3) Pentru exercitarea obligatiilor asumate de agentul de asigurare si de comisarul de avarie in limitele imputernicirilor ce le-au fost delegate de asigurator raspundere poarta asiguratorul.

(4) Misitul de asigurare este un intermediar independent care desfasoara activitate in baza acordurilor dintre asigurat si asigurator.

Articolul 10. Cazul asigurat

(1) Cazul asigurat inseamna evenimentul, riscul asigurat la a carei producere legislatia sau contractul de asigurare prevede plata sumei asigurate sau a despagubirii de asigurare.

(2) Evenimentele care pot fi incluse in asigurarea obligatorie sint stabilite de legislatie, iar cele care pot fi incluse in asigurarea facultativa sint stabilite prin contract de asigurare (in redactia Legii Nr.886-XIII din 20 iunie 1996).

Articolul 11. Riscul asigurat

(1) Riscul asigurat este un eveniment posibil si viitor care poate surveni in viata persoanei sau care poate provoca daune bunurilor si in legatura cu aparitia caruia se stabilesc obligatii de asigurare (in redactia Legii Nr.886-XIII din 20 iunie 1996).

(2) Dupa incheierea contractului de asigurare, asiguratul nu are dreptul sa majoreze, fara consimtamintul asiguratorului, riscul ce reprezinta eventualitatea survenirii cazului concret asigurat sau sa fie de acord cu majorarea riscului de catre terte persoane.

(3) Daca imprejurarile privind riscul se schimba in cursul executarii

contractului, asiguratul este obligat sa comunice asiguratorului schimbarea, imediat ce a cunoscut-o.

(4) Daca obligatiile prevazute la alin. (3) nu se indeplinesc din vina asiguratului, asiguratorul va denunta contractul in decursul unei luni de la data la care s-a constatat majorarea riscului, fara sa respecte termenul preventiv (in redactia Legii Nr.886-XIII din 20 iunie 1996).

(5) In cazul majorarii riscului in asigurarea facultativa, asiguratorul este in drept sa propuna majorarea primei de asigurare sau sa denunte asigurarea. La denuntarea asigurarii, asiguratului i se restituie primele de asigurare, incasate conform contractului pe perioada lui neexpirata, retinandu-i-se cheltuielile de gestiune.

Articolul 12. Suma asigurata si despagubirea de asigurare

(1) Asiguratorul raspunde sub forma baneasca prin suma asigurata, in ale carei limite este obligat sa efectueze plata la survenirea cazului asigurat.

(2) In asigurarea de bunuri asiguratorul va plati asiguratului, in cazul survenirii cazului asigurat, despagubire sub forma baneasca, numita despagubire de asigurare. Cuantumul despagubirii de asigurare depinde de intinderea pagubei si nu poate depasi suma asigurata.

(3) Daca unul si acelasi bun este asigurat la citiva asiguratorii la sume ce depasesc in ansamblu valoarea asigurata a acestor bunuri (asigurare dubla), despagubirile de asigurare nu trebuie sa depaseasca in ansamblu valoarea reala a bunurilor. Totodata, fiecare asigurator va plati proportional cu suma asigurata, indicata in contractul de asigurare.

(4) In asigurarea de persoane suma asigurata este stabilita de asigurat, de comun acord cu asiguratorul. Sumele asigurate se platesc independent de sumele ce se cuvin destinatarului conform asigurarii sociale, asistentei sociale si independent de despagubirea asigurata sau de sumele stipulate in alte contracte de asigurare.

(5) Suma asigurata primita de o terta persoana in cazul decesului asiguratului nu este un bun succesoral.

(6) Suma asigurata si despagubirea de asigurare platite de organizatiile de asigurare nu pot fi impozitate sau supuse taxelor, inclusiv taxei de stat.

Articolul 13. Plata in avans a despagubirii de asigurare

La producerea evenimentului asigurat, asiguratul este in drept sa pretinda plata in avans a despagubirii de asigurare cu conditia ca obligatia asiguratorului de a plati despagubirea de asigurare si marimea ei nu trezesc indoieli, iar cercetarile necesare nu au fost incheiate la expirarea a trei luni.

Articolul 14. Prima de asigurare

(1) Prima de asigurare reprezinta suma pe care asiguratul este obligat sa o plateasca anticipat asiguratorului pentru preluarea riscului, conform contractului de asigurare sau legii. Prima de asigurare (prima bruta) este formata din cota de baza (prima neta), care formeaza fondul pentru plata sumelor asigurate sau despagubirilor de asigurare, si adaosul la cota de baza din care se acopera cheltuielile de gestiune ale asiguratorului. In cazul asigurarilor obligatorii, cuantumul primei de asigurare se stabileste prin lege sau de Guvern (in redactia Legilor Nr.886-XIII din 20 iunie 1996; Nr.93-XV din 6 martie 2003).

(2) Asiguratorul este in drept sa propuna majorarea sau reducerea respectiva a primei de asigurare odata cu majorarea sau reducerea riscului asigurat.

(3) Primele de asigurare incasate de asigurator constituie proprietatea acestuia.

(4) Dovada platii primelor de asigurare revine asiguratului, in scrisul

constatator fiind polita de asigurare, chitanta, dispozitia de plata sau alt document probator al platii.

Articolul 15. Consecintele neplatii primelor de asigurare pentru asigurare obligatorie

(1) In cazul in care asiguratul persoana fizica nu plateste primele de asigurare pentru asigurare obligatorie, ele sint percepute in baza unui titlu executoriu notarial.

(2) In cazul in care asiguratul persoana juridica nu achita primele de asigurare pentru asigurare obligatorie ele sint percepute prin dispozitii incaso fara accept.

Articolul 16. Coasigurarea

(1) Obiectul asigurarii poate fi asigurat in comun de citiva asiguratori, aceasta constituind o actiune de coasigurare.

(2) In cazul coasigurarii, drepturile si obligatiile sint repartizate intre asiguratori potrivit unor corelari acceptate unanim.

(3) Pentru asigurarea unor riscuri mari si deosebit de periculoase, coasiguratorii pot infiinta, prin acord, asociatii de asigurare (carteluri de asigurare).

(4) Odata cu incheierea acordului intre coasiguratorii, unul dintre ei ii poate reprezenta pe ceilalti in relatii cu asiguratul, purtind raspundere proportionala partii asumate.

Articolul 17. Reasigurarea

(1) In anumite conditii stipulate in contract asiguratorul poate transmite o parte din raspunderea sa fata de asigurat unei alte organizatii de asigurare, aceasta constituind o actiune de reasigurare.

(2) Organizatia de asigurare care nu-si acopera obligatiunile asumate in contractele de asigurare din propriile mijloace si rezerve este obligata sa garanteze indeplinirea obligatiunilor pe calea reasigurarii lor.

(3) Asiguratorul care transmite riscul in reasigurare este responsabil integral in fata asiguratului.

(4) Asiguratorul este in drept sa preia riscuri in reasigurarea numai pentru tipurile de asigurare autorizate prin licenta.

(5) Primirea si transmiterea riscurilor in reasigurare se efectueaza in valuta stabilita in contractul de asigurare sau in alta valuta, in conditiile legislatiei in vigoare.

(6) Reasigurarea riscurilor de catre reasiguratorii straini care nu dispun de licenta a Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii de pe langa Ministerul Finantelor este autorizata numai in cazul imposibilitatii acoperirii acestor riscuri de catre piata interna de reasigurare.

Capitolul II CONTRACTUL DE ASIGURARE, RELATIILE DE ASIGURARE

Articolul 18. Contractul de asigurare

Prin contract de asigurare asiguratul se obliga sa plateasca asiguratorului primele de asigurare, iar acesta isi asuma obligatia sa plateasca asiguratului sau unei terte persoane, denumite beneficiarul asigurarii, la producerea evenimentului asigurat, suma asigurata sau o indemnizatie, numita despagubire de asigurare, in limitele convenite.

Articolul 19. Incheierea contractului de asigurare

(1) Pentru incheierea contractului de asigurare asiguratul prezinta asiguratorului cerere scrisa, in care indica interesul propriu si cel al beneficiarului asigurarii sau declara verbal ca doreste sa incheie contract

de asigurare.

(2) Contractul de asigurare a bunurilor poate fi incheiat de proprietarul de bunuri, de persoana care are asupra acestor bunuri titlu de posesiune, folosinta sau de locatie.

(3) Contractul de asigurare de persoane poate fi incheiat pentru cazul producerii de evenimente, legate de viata, sanatatea, capacitatea de munca a asiguratului sau a unei terte persoane (persoana asigurata).

(4) Contractul de asigurare poate fi incheiat in favoarea mai multor beneficiari.

(5) Contractul de asigurare, intra in vigoare la data la care este platita prima de asigurare, daca conditiile de asigurare nu prevad altfel.

(6) Raspunderea pentru risc poate surveni inaintea platii primei de asigurare, daca asiguratorul, odata cu contractul de asigurare, incheie un acord special.

(7) Daca valabilitatea contractului de asigurare se extinde asupra perioadei anterioare achitarii primei de asigurare, o astfel de asigurare este valabila cu conditia neproducerii cazului la momentul incheierii asigurarii.

(8) Contractul de asigurare nu se poate dovedi prin martori, chiar daca exista inceput de dovada scrisa.

(9) Dovada incheierii contractului de asigurare rezulta si din trimiterea unui document de asigurare, precum polita de asigurare sau certificat, din cererea de plata a primei ori din in scrisul prin care se constata primirea acestei plati sau din orice in scris din care reiese faptul incheierii contractului.

Articolul 20. Polita de asigurare

(1) Incheierea contractului de asigurare este confirmata prin remiterea de catre asigurator, in termenul stabilit in conditiile asigurarii, a unui certificat, numit polita de asigurare.

(2) Polita de asigurare trebuie sa contina:

- a) denumirea si adresa asiguratorului si asiguratului;
- b) indicarea (descrierea) obiectului asigurat;
- c) suma asigurata;
- d) termenele de plata a primei de asigurare;
- e) termenul de valabilitate al contractului;
- f) alte conditii stabilite prin acordul partilor.

(3) La cererea asiguratului, asiguratorul e obligat sa remita duplicatul politei de asigurare si al altor documente in confirmarea asigurarii. Asiguratorul, la rindul sau, poate percepe plata respectiva.

Articolul 21. Obligatiile asiguratorului

(1) Asiguratorul este obligat:

a) sa aduca la cunostinta asiguratului conditiile asigurarii;

b) sa efectueze plata, la aparitia dreptului asiguratului sau al persoanei asigurate de a incasa suma asigurata sau despagubirea de asigurare, in termenul stabilit in conditiile de asigurare;

c) sa compenseze asiguratului cheltuielile suportate in scopul evitarii producerii evenimentului asigurat sau limitarii oportune a prejudiciilor pasibile de despagubire;

d) sa aduca la cunostinta asiguratilor prin agende, remise impreuna cu certificatul de asigurare, continutul esential al conditiilor generale de asigurare;

e) sa pastreze confidenta informatiei asiguratului si a persoanelor asigurate, de care a luat act in procesul asigurarii.

(2) Conditiiile contractului de asigurare pot prevedea si alte obligatii pentru asigurator.

Articolul 22. Obligatiile asiguratului

(1) Asiguratul este obligat:

a) sa informeze asiguratorul, la incheierea contractului, despre toate circumstantele esentiale referitoare la marimea riscului ce se asigura;

b) sa informeze asiguratorul despre alte contracte de asigurare incheiate la obiectul respectiv;

c) sa plateasca la timp primele de asigurare;

d) sa intreprinda actiuni dependente de el pentru evitarea producerii evenimentului asigurat sau pentru limitarea pagubelor cauzate de producerea lui;

e) sa informeze asiguratorul de producerea evenimentului asigurat, indata ce a aflat despre ea.

(2) Conditiiile contractului de asigurare pot prevedea si alte obligatii pentru asigurat.

Articolul 23. Substituirea asiguratului

(1) In cazul trecerii bunurilor asigurate in proprietatea unei alte persoane, drepturile si obligatiile asiguratului pot fi preluate de noul proprietar, cu consimtamintul asiguratului si al asiguratorului.

(2) Daca asiguratul care a incheiat contract de asigurare a bunurilor decedeaza, drepturile si obligatiile lui trec la mostenitorul acestor bunuri.

(3) Daca asiguratul care a incheiat contract de asigurare de persoane in favoarea beneficiarului decedeaza, drepturile si obligatiile lui pot trece la beneficiar sau la persoanele care exercita, in conformitate cu legislatia in vigoare, atributii de protectie a drepturilor si intereselor legitime ale asiguratului. In cazul in care persoanele mentionate renunta la drepturile si obligatiile prevazute in contractele de asigurare, asiguratorul desface contractul.

Articolul 24. Consecintele pierderii de catre asigurat a drepturilor de persoana juridica sau a capacitatii de exercitiu

(1) Daca persoana juridica ce a incheiat contract de asigurare a bunurilor inceteaza, drepturile si obligatiile ce nasc din contractul de asigurare facultativa trec succesoriului de drept, cu consimtamintul asiguratorului.

(2) Daca asiguratul persoana fizica este recunoscut, prin hotarire judecatoreasca, incapabil de exercitiu sau cu o capacitate de exercitiu restrinsa, drepturile si obligatiile acestuia trec la tutore sau curator, care actioneaza in favoarea lui.

(3) Asigurarea de raspundere civila inceteaza in momentul incetarii persoanei juridice sau al recunoasterii persoanei fizice incapabile de exercitiu sau cu o capacitate de exercitiu restrinsa.

Articolul 25. Refuzul de a plati suma asigurata sau despagubirea de asigurare

(1) Asiguratorul este in drept sa refuze asiguratului plata deplina sau partiala a sumei asigurate sau a despagubirii de asigurare, daca evenimentul asigurat s-a produs ca urmare:

a) a unor actiuni premeditate ale asiguratului, ale membrilor majori ai familiei lui sau ale beneficiarului, orientate spre provocarea sau facilitarea producerii evenimentului asigurat, cu exceptia actiunilor de indeplinire a datoriei civice sau de aparare a vietii, sanatatii, onoarei, demnitatii;

b) a unei crime premeditate comise de asigurat sau beneficiar, legate direct de producerea evenimentului asigurat.

(2) Asiguratorul are dreptul sa refuze plata integrala sau partiala a sumei asigurate sau a despagubirii de asigurare, daca asiguratul:

a) a comunicat intentionat asiguratorului informatii false sau nu a

comunicat date, cunoscute de el, ce vizeaza interesele de asigurare, daca circumstantele tainuite se afla in raport de cauzalitate cu producerea evenimentului asigurat;

b) nu a instiintat la timp asiguratorul, desi a avut posibilitatea, ca s-a produs evenimentul asigurat sau a creat premeditat dificultati asiguratorului in determinarea circumstantelor, caracterului si intinderii pagubei;

c) nu a luat masurile dependente de el pentru evitarea producerii evenimentului asigurat sau pentru limitarea pagubelor cauzate de producerea lui.

(3) Nu sint despagubite prejudiciile aduse ca urmare a actiunilor militare, instituirii starii de razboi sau starii exceptionale, dezordinilor cu caracter de masa, actiunii energiei nucleare.

(4) In conditiile de asigurare pot fi stabilite si alte cazuri in care asiguratorul are dreptul sa refuze plata sumei asigurate sau a despagubirii de asigurare.

(5) In conditiile de asigurare se pot face unele exceptii la prevederile prezentului articol pentru a se proteja interesele persoanelor pagubite.

Articolul 26. Preluarea de catre asigurator a drepturilor asiguratului

(1) Asiguratorul care a platit despagubirea de asigurare preia in limitele acestei sume dreptul la creanta, drept pe care asiguratul sau o alta persoana care a incasat despagubirea de asigurare il detine in raport cu o terta persoana responsabila de producerea pagubei.

(2) Asiguratorul e in drept sa plateasca asiguratului despagubirea de asigurare pe parcursul cesiunii creantelor, la care asiguratul are dreptul in raport cu aceasta terta persoana.

(3) Daca asiguratul renunta la pretentiile sale fata de tert sau la drepturile care constituie suportul acestor pretentii, asiguratorul este scutit de plata acelei parti din despagubire, pe care ar fi perceput-o de la tert.

(4) Asiguratorul poate renunta, total sau partial, la exercitarea dreptului prevazut la alin. (1) impotriva persoanei responsabile de producerea pagubei daca ea insasi a suferit grav sau impotriva mostenitorilor ei, daca persoana a decedat ca urmare a producerii riscului asigurat, ori in alte situatii in care imprejurarile de fapt justifica renuntarea.

(5) Daca paguba a fost produsa cu intentie sau a fost prilejuita de comiterea cu intentie a unor fapte grave, asiguratorul nu poate renunta la exercitarea dreptului de regres.

Articolul 27. Incetarea contractului de asigurare

(1) Contractul de asigurare inceteaza in cazul in care:

a) termenul de valabilitate expira;

b) asiguratorul a indeplinit integral obligatiunile contractuale;

c) asiguratul nu plateste primele de asigurare in marimea si in termenul prevazut;

d) activitatea asiguratului persoana juridica este sistata sau asiguratul persoana fizica decedeaza, cu exceptia cazurilor prevazute in articolele 23 si 24;

e) contractul este anulat prin hotarire a instantei judecatoresti competente (in redactia Legii Nr.788-XIII din 26 martie 1996).

(2) Contractul de asigurare poate fi reziliat sau modificat, conform legislatiei in vigoare (in redactia Legii Nr.93-XV din 6 martie 2003).

Articolul 28. Nulitatea contractului de asigurare

(1) Contractul de asigurare este nul daca a fost incheiat:

a) conform unor conditii care contravin prezentei legi si care agraveaza situatia asiguratului in raport cu legislatia in vigoare;

b) cu o persoana neautorizata sa incheie contract in numele asiguratorului;

c) cu subiecti fara drepturi de persoana juridica;

d) cu persoane fara capacitate de exercitiu din cauza virstei sau a caror incapacitate sau capacitate restrinsa de exercitiu este recunoscuta prin hotarire judecatoreasca;

e) cu o persoana care la incheierea contractului se afla in stare de iresponsabilitate;

f) asupra unor bunuri obtinute pe cale ilicita, sechestrate sau arestate, ori care urmeaza sa fie confiscate in baza unei sentinte judecatoresti intrate in vigoare, a hotaririi sau incheierii arbitrajului ori a unei hotariri, adoptate conform legii, privind confiscarea bunurilor;

g) dupa producerea evenimentului pentru care contractul de asigurare prevede plata sumei asigurate (despagubirii de asigurare).

(2) In caz de nulitate a contractului asiguratorul restituie asiguratului primele de asigurare incasate conform contractului de asigurare, cu retinerea cheltuielilor de gestiune, exceptind cazul in care, incheind contractul, asiguratul urmasa sa se imbogateasca nelegitim.

Articolul 29. Transmiterea portofoliului de asigurare

(1) Totalitatea asigurarilor valabil contractate de asigurator, existente la un moment dat, numit portofoliu de asigurare, poate fi cedata integral sau partial unui sau mai multor asigurator, in baza unui contract scris.

(2) Asiguratorul care preia portofoliul de asigurare trebuie sa confirme prin capital propriu garantia financiara a activitatii sale.

(3) Contractul intra in vigoare la data la care Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii de pe langa Ministerul Finantelor publica permisiunea de transmitere a portofoliului de asigurare.

Articolul 30. Alienarea bunurilor asigurate

(1) In cazul in care asiguratul alieneaza bunurile asigurate iar cumparatorul intra in drepturile si obligatiunile asiguratului alienatorul si cumparatorul poarta raspundere solidara, in limitele primei de asigurare curente.

(2) Alienatorul si cumparatorul sint obligati sa informeze asiguratorul, in decursul unei luni, despre alienarea bunurilor.

(3) Asiguratorul are dreptul sa desfaca relatiile de asigurare in acelasi termen de o luna.

(4) Cumparatorul poate sa desfaca, din proprie initiativa, relatiile de asigurare in orice moment dupa cumpararea bunurilor.

Articolul 31. Conditiiile generale si speciale de asigurare

(1) Conditiiile generale de asigurare determina continutul de baza al unor domenii de asigurare, identice ca obiect, risc si dauna.

(2) Conditiiile generale contin urmatoarele clauze privind:

a) evenimentele la a caror producere asiguratorul este obligat sa plateasca despagubirea (cazurile asigurate);

b) cazurile in care obligatia de a plati despagubirea este exclusa sau anulata;

c) teritoriul pe care se extinde valabilitatea contractului de asigurare;

d) bunurile asigurate;

e) valoarea recuperabila;

f) asigurarea pentru o suma ce depaseste valoarea reala a bunurilor asigurate sau e mai mica decit ea;

- g) asigurarea dubla;
- h) asigurarea repetata;
- i) obligatiile precontractuale de prezentare a informatiilor, modificarea riscului, obligatiile contractuale si producerea evenimentului asigurat, precum si obligatiile vizind prezentarea de informatii pe termenul de valabilitate al contractului;
- j) tipul, volumul si termenele platii despagubirii de asigurare acordate de asigurator;
- k) inceputul si expirarea valabilitatii contractului de asigurare, precum si inceputul si sfirsitul raspunderii asiguratorului;
- l) eventualitatea modificarii contractului de asigurare in perioada valabilitatii lui;
- m) stabilirea platii, executarea ei de catre asigurat, consecintele juridice ale tergiversarii platii;
- n) consecintele juridice ale incalcarii termenelor;
- o) modul de solutionare a litigiilor dintre parti;
- p) principiile si gradul de participare a asiguratilor la beneficiul din sumele excedentare;
- r) regulile de transformare a asigurarilor prin scutire de plata primelor, imprumuturile si suma de rascumparare in cazul asigurarilor de viata.

(3) In cazul in care conditiile contractului poarta alte denumiri, avind insa indicii conform alin. (2), ele sint conditii generale de asigurare.

(4) Conditii de asigurare care se extind numai asupra unui tip de asigurare sint conditii speciale de asigurare.

Articolul 32. Asigurarea in favoarea unei terte persoane

(1) La incheierea contractului asiguratul este in drept sa desemneze o persoana sau citeva pentru a incasa suma asigurata in cazul decesului sau, precum si sa schimbe pe parcurs persoanele desemnate.

(2) Persoana asigurata poate exercita toate drepturile stipulate in contractul de asigurare numai daca este in posesiunea politei de asigurare.

(3) In cazul decesului asiguratului, daca nu s-a desemnat un beneficiar, suma asigurata se plateste mostenitorilor asiguratului in calitate de beneficiari.

(4) Daca asiguratul nu a dispus altfel, atunci cind sint mai multi beneficiari, desemnati sau mostenitori, acestia au drepturi egale asupra sumei asigurate.

(5) Daca in polita de asigurare nu este indicata terta persoana (asigurarea de grup), ea este desemnata de asigurat.

(6) Suma ce urmeaza a fi platita beneficiarului nu poate fi urmarita de creditorii asiguratului sau ai persoanei asigurate, daca aceasta insasi nu este, in virtutea contractului, beneficiara a despagubirii.

Capitolul III DOMENIILE DE ASIGURARE

Articolul 33. Domeniile de asigurare

Domeniile de asigurare sint:

a) asigurari de persoane, care pot include asigurarea oricarui interes ce vizeaza viata, sanatatea si capacitatea de munca atit a asiguratului, cit si a persoanei asigurate;

b) asigurari de bunuri, care pot include asigurarea oricarui interes patrimonial atit al asiguratului, cit si al unei terte persoane;

c) asigurari de raspundere civila care pot include raspunderea pentru prejudicii aduse unor terte persoane.

Articolul 34. Asigurarea de persoane

(1) Asiguratul este in drept sa-si asigure propria viata, pentru cazuri de incapacitate temporara de munca, de accidente etc. Aceasta operatiune o poate efectua si in favoarea unei terte persoane (beneficiar).

(2) Daca primele de asigurare au fost platite pentru cel putin trei ani deplini, asiguratul poate sa intrerupa plata primelor si sa se considere asigurat pina la expirarea termenului de asigurare pe o suma redusa. In acest caz rezerva de prime si o parte din venit se considera depunere unica.

(3) Asiguratul este in drept sa desfacă contractul de asigurare si sa incaseze suma de rascumparare, daca a platit primele pe cel putin sase luni. Asiguratul va informa asiguratorul in scris despre incetarea platii primelor si desfacerea contractului de asigurare.

(4) Suma asigurata la asigurarea de viata se plateste: la atingerea de catre asigurat a virstei stabilite in contract (asigurare de supravietuire), la decesul persoanei asigurate (asigurare de deces) si in alte cazuri prevazute de conditiile asigurarii.

(5) Suma asigurata se plateste asiguratului sau beneficiarului, desemnat de acesta.

(6) Asiguratorul nu datoreaza suma asigurata, daca evenimentul asigurat a fost produs prin sinuciderea asiguratului in termen de doi ani de la incheierea contractului de asigurare ori prin comiterea cu intentie de catre asigurat ori beneficiar a unor fapte grave, prevazute in conditiile de asigurare.

(7) Daca un beneficiar a produs intentionat decesul asiguratului, suma asigurata se plateste celorlalti beneficiari, desemnati sau mostenitori.

(8) Asigurarea pentru cazul incapacitatii temporare de munca garanteaza compensarea cheltuielilor necesare impuse de boala si protectia de asigurare pe toata perioada incapacitatii temporare de munca. Pe perioada incapacitatii temporare de munca asiguratul are dreptul sa primeasca sume de asigurare in marimile prevazute in contractul de asigurare.

(9) Asiguratul poate, cu consimtamintul asiguratorului, sa beneficieze de un imprumut cu dobinda in limitele sumei de rascumparare.

(10) Asigurarea de accidente garanteaza protectia prin asigurare, la producerea accidentelor, a asiguratilor sau a tertelor persoane asigurate. Nu se considera cazuri asigurate: toate formele de imbolnavire; intoxicatiile provocate prin recurgerea premeditata la substante toxice; accidentele si pagubele cauzate sanatatii legate direct sau indirect de actiunile prevazute la art. 25 alin. (3).

(11) Alte detalii sint stipulate in contract.

Articolul 35. Asigurarea de bunuri

(1) In asigurarea de bunuri, asiguratorul datoreaza asiguratului sau beneficiarului desemnat despagubirea prejudiciilor aduse de calamitati naturale, accidente sau actiuni premeditate si nelegitime, intreprinse de terte persoane.

(2) Bunurile asigurabile, riscurile de asigurare si taxele de asigurare se stabilesc in conditiile asigurarii facultative de bunuri.

(3) Suma asigurata se stabileste prin acordul partilor in limitele valorii reale a bunurilor, daca conditiile contractului nu prevad altfel.

(4) Suma asigurata stabilita prin acordul partilor nu poate fi contestata, cu exceptia cazurilor in care asiguratorul va demonstra ca a fost indus intentionat in eroare de catre asigurat.

(5) Despagubirea de asigurare este stabilita de asigurator, in functie de starea bunurilor la data producerii evenimentului asigurat, in cuantumul pagubei si in limitele sumei asigurate prevazute de contract, daca conditiile contractului nu prevad altfel.

(6) In cazul in care suma asigurata este mai mica decit valoarea reala a bunului asigurat, despagubirea de asigurare poate fi redusa corespunzator

raportului dintre suma prevazuta in contract si valoarea bunului.

(7) In conditiile de asigurare poate fi stipulata o clauza conform careia asiguratul participa la amortizarea unei parti (fransiza), prejudiciu care nu se despagubeste de asigurator.

(8) Daca nu s-a convenit altfel, asiguratorul nu datoreaza despagubire in cazul in care paguba a fost cauzata din vina asiguratului sau a unui membru major al familiei.

(9) Asiguratul este obligat sa intretina bunul asigurat in bune conditii si in conformitate cu dispozitiile legale, in scopul prevenirii cazului asigurat.

(10) Asiguratorul este in drept sa verifice, cu acordul asiguratului, conditiile de intretinere a bunurilor asigurate.

(11) La producerea riscului asigurat asiguratul este obligat sa ia, in functie de imprejurari, pe seama asiguratorului si in cadrul sumei la care s-a facut asigurarea masuri pentru limitarea pagubelor.

Articolul 36. Asigurarea de raspundere civila

(1) In asigurarea de raspundere civila asiguratorul se obliga sa plateasca o despagubire pentru prejudiciul de care asiguratul raspunde fata de persoane pagubite, in baza legii, si pentru cheltuielile facute de asigurat in actiune civila.

(2) Prin contractul de asigurare se poate cuprinde in asigurare si raspunderea civila a altor persoane decit cea a persoanei care a incheiat contractul.

(3) Asiguratorul plateste despagubirea nemijlocit celui pagubit, in masura in care acesta nu a fost despagubit de asigurat, despagubire ce nu poate fi urmarita de creditorii asiguratului.

(4) Despagubirea se plateste asiguratului in cazul in care acesta dovedeste ca a despagubit pe cel pagubit.

(5) Drepturile persoanelor pagubite se vor exercita impotriva celor raspunzatori de producerea pagubei.

(6) Asiguratorul poate fi chemat in judecata de persoanele pagubite, in limitele obligatiilor ce-i revin acestuia din contractul de asigurare.

(7) Despagubirea se stabileste printr-o conventie intre asigurat, persoana pagubita si asigurator in cazurile si imprejurarile prevazute in conditiile de asigurare ori prin hotarire judecatoreasca.

(8) Asiguratorul nu plateste despagubirea, daca riscul asigurat a fost produs prin comiterea cu intentie de catre asigurat a unor fapte grave prevazute in conditiile de asigurare.

(9) Dupa producerea riscului asigurat, contractul de asigurare poate fi desfacut de orice parte in decursul unei luni, daca asiguratorul si-a indeplinit obligatiile contractuale sau daca a refuzat sa le execute.

Capitolul IV

ASIGURAREA OBLIGATORIE DE RASPUNDERE CIVILA PENTRU PAGUBE PRODUSE DE ACCIDENTE DE AUTOVEHICULE

Articolul 37. Obiectul asigurarii

(1) Obiect al asigurarii este raspunderea civila a detinatorilor de autovehicule pentru pagube cauzate unor terte persoane si bunurilor acestora prin accidente produse pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) Actiunile prevederilor prezentului capitol se extind si asupra detinatorilor de vehicule electrice urbane.

Articolul 38. Subiectii asigurarii

(1) Subiecti ai asigurarii obligatorii de raspundere civila sint detinatorii de autovehicule.

(2) Persoanele care intra pe teritoriul Republicii Moldova cu autovehicule inmatriculate in strainatate se considera asigurate in

conditiile prezentei legi, daca:

- a) poseda documente internationale de asigurare;
- b) au incheiat contracte de asigurare de raspundere civila in conditiile unei conventii bilaterale dintre organizatiile de asigurare ale Republicii Moldova si cele din tara de inregistrare.

Articolul 39. Prejudiciile pentru care se acorda despagubiri

(1) Asiguratorul acorda despagubiri pentru sumele pe care asiguratul este obligat sa le plateasca cu titlu de desdaunare persoanelor pagubite prin vatamare corporala sau deces, prin avarierea sau distrugerea de bunuri intr-un accident rutier cu autovehiculul asigurat, precum si cheltuielile facute de asigurat in actiunea civila.

(2) Despagubirile se acorda pentru prejudiciile aduse prin accidente de autovehicule, atit in timpul mersului, cit si in timpul stationarii, precum si in timpul utilizarii autovehiculelor la antrenamente, competitii sportive.

(3) Despagubirile se platesc si pentru pagubele produse de actiunea instalatiilor montate pe autovehicule, remorci sau autovehicule pentru invalizi.

(4) Despagubirile se acorda si atunci cind autovehiculul care a declansat evenimentul asigurat era condus de o alta persoana decit posesorul lui.

(5) Despagubirile pentru vatamare corporala sau deces se platesc daca autovehiculul sau persoana vinovata de accident au ramas neidentificate.

Articolul 40. Persoanele care au dreptul la despagubire

In caz de vatamare corporala sau deces, precum si de deteriorare sau distrugere a bunurilor, despagubirile se acorda numai persoanelor aflate in momentul producerii evenimentului asigurat in afara autovehiculului care a produs accidentul.

Articolul 41. Cuantumul despagubirii

(1) Pentru deteriorarea sau distrugerea bunurilor in unul si acelasi accident asiguratorul acorda despagubiri pentru prejudiciul real in limitele sumei stabilite in conditiile asigurarii, in care se includ si cheltuielile facute de asigurat in actiunea civila, indiferent de numarul persoanelor pagubite si de numarul persoanelor raspunzatoare de producerea pagubei.

(2) In cazul in care cuantumul pagubei declarate de mai multe persoane pagubite in unul si acelasi accident depaseste suma maxima stabilita, in care se cuprind si cheltuielile facute de asigurati in actiunea civila, despagubirile se acorda in limitele acestei sume proportional cu prejudiciul suferit de fiecare persoana.

(3) In caz de vatamare corporala sau deces al persoanei pagubite cuantumul despagubirii nu este limitat.

Articolul 42. Partile participante la determinarea despagubirii de asigurare

(1) Despagubirile de asigurare se stabilesc printr-un acord incheiat intre asigurat, persoana pagubita si asigurator sau printr-o decizie judiciara.

(2) La incheierea acordului se admite participarea persoanei care conducea vehiculul in momentul producerii accidentului, dar nefiind posesoarea lui, daca despagubirea de asigurare nu trebuie recuperata prin actiune in regres.

(3) Acordul privind cuantumul despagubirii de asigurare, incheiat numai intre asigurat si persoana pagubita si aprobat prin hotarire judecatoreasca, il scuteste pe asigurator de obligatiile de despagubire.

(4) La examinarea litigiului vizind cuantumul despagubirii de

asigurare, asiguratii sint obligati sa se apere in proces, tinind seama si de eventualele indrumari scrise ale asiguratorului. Citarea in proces a asiguratorului este obligatorie.

Articolul 43. Plata despagubirilor de asigurare

(1) Despagubirile se platesc de catre asigurator nemijlocit persoanelor fizice sau juridice pagubite, in masura in care acestea nu au fost despagubite de asigurat.

(2) Asiguratorul plateste despagubirea de asigurare daca asiguratul dovedeste ca a despagubit pe cel pagubit si despagubirile nu urmeaza sa fie recuperate din contul asiguratului prin actiune in regres.

Articolul 44. Primele de asigurare si termenele de plata

(1) Primele de asigurare se stabilesc, prin hotarire a Guvernului, diferentiat in functie de:

a) tipul autovehiculului;

b) locul inmatricularii, in Republica Moldova sau in strainatate.

(2) Asiguratii detinatori de autovehicule inmatriculate in Republica Moldova sint obligati sa depuna anual primele de asigurare in cazul asigurarii obligatorii de raspundere civila pina la 1 aprilie al anului in curs.

(3) In cazul inmatricularii autovehiculelor in cursul anului, primele de asigurare se platesc la data inmatricularii.

(4) Pentru autovehiculul care este scos de la evidenta si inmatriculat in acelasi an si de acelasi detinator in o alta localitate din Republica Moldova nu se mai platesc separat prime de asigurare pe acelasi an.

(5) Persoanele fizice sau juridice, care folosesc pe teritoriul Republicii Moldova autovehicule inmatriculate in strainatate si neasigurate acolo trebuie sa depuna prime de asigurare la intrarea in tara, iar cele ale caror asigurari expira in timpul aflarii pe teritoriul Republicii Moldova indeplinesc aceasta cerinta intr-o localitate proxima.

(6) La intrarea pe si la iesirea de pe teritoriul Republicii Moldova a autovehiculelor, organele vamale de la punctele de trecere a frontierei de stat sint obligate sa verifice documentele asigurarii de raspundere civila.

Articolul 45. Raspunderea pentru neplata in termen a primelor de asigurare

(1) In caz de neplata in termen a primelor de asigurare de catre asiguratii prevazuti la art. 44 alin. (5), primele de asigurare pentru fiecare luna sau fractiune de luna de asigurare se platesc:

a) majorate de doua ori, in cazul platii cu o intirziere de o zi de la expirarea termenului de plata;

b) majorate de cinci ori, in cazul platii cu o intirziere de la doua pina la sapte zile de la expirarea termenului de plata;

c) majorate de zece ori, in cazul platii cu o intirziere de peste sapte zile de la expirarea termenului de plata, precum si in toate cazurile in care neplata primelor in termen, indiferent de numarul zilelor de intirziere, se constata cu ocazia unui accident de autovehicul produs sau suferit de asigurat.

(2) Primele de asigurare majorate se platesc pentru luna de asigurare in curs si pentru lunile de asigurare expirate.

Articolul 46. Drepturile persoanei pagubite prin producerea accidentului de autovehicule

(1) Persoana pagubita prin producerea accidentului de autovehicule isi exercita drepturile impotriva persoanei care conducea autovehiculul sau direct impotriva asiguratului de raspundere civila in limitele obligatiilor acestuia prevazute in prezentul capitol.

(2) Persoanele pagubite prin accidente produse de autovehicule

inmatriculate in strainatate isi exercita drepturile impotriva asiguratorului de raspundere civila din Republica Moldova.

(3) Este inadmisibila actiunea in justitie, introdusa de terte persoane prejudiciate, impotriva asiguratorului, detinatorului sau conducatorului autovehiculului, asupra acelorasi prejudicii despagubite anterior de asigurat sau de persoana vinovata.

Articolul 47. Dreptul asiguratorului la actiuni in regres

Asiguratorul introduce in justitie actiune in regres impotriva persoanei vinovate, in cazul in care:

a) paguba a fost cauzata premeditat, inclusiv prin incalcarea intentionata a regulilor de circulatie rutiera;

b) accidentul a fost produs de o persoana in timpul comiterii unei crime premeditate in incercarea de a se ascunde de urmarire;

c) persoana raspunzatoare de producerea pagubei a condus autovehiculul fara consimtamintul asiguratului.

Capitolul V

GARANTAREA STABILITATII FINANCIARE A ASIGURATORILOR

Articolul 48. Fondurile si rezervele asiguratorului

(1) Garantia stabilitatii financiare a asiguratorului consta in posedarea unui capital social depus, corespunzator volumului obligatiilor de asigurare. Capitalul social minim al asiguratorului, depus sub forma de mijloace banesti, constituie 2 milioane lei (in redactia Legilor Nr.886-XIII din 20 iunie 1996; Nr.93-XV din 6 martie 2003).

(2) Pentru garantarea activitatii sale, asiguratorul isi creeaza din venituri, pina la data determinarii bazei impozabile, urmatoarele rezerve si fonduri de asigurare:

a) rezerva de prime a asigurarilor pe termen lung si a fondului de asigurare a pensiilor;

b) fondul de rezerva pentru alte forme de asigurare;

c) fondul masurilor preventive;

d) fondul cheltuielilor de gestiune.

(3) Asiguratorul creeaza un fond de rezerva din beneficiul ramas dupa plata impozitelor, varsind anual in el cel putin 5 procente din beneficiu, pina cind fondul de rezerva va atinge cuantumul minim de 15 procente fata de capitalul social.

(4) Fondurile si rezervele de asigurare create de asigurator nu pot fi arestate, confiscate la bugetul republican sau la bugetele locale (in redactia Legii Nr.1592-XIII din 27 februarie 1998).

Articolul 49. Garantarea solvabilitatii asiguratorului

(1) Pentru garantarea solvabilitatii, asiguratorul este obligat sa respecte corelatia normativa dintre valoarea activelor proprii, care includ capitalul social, rezervele si fondurile de asigurare, si suma asigurata.

(2) Rezerva solvabilitatii la asigurarea de viata si de pensie este formata din capitalul social, fondul de rezerva si rezerva de prime a asigurarilor pe termen lung si trebuie sa constituie cel putin 8% din sumele asigurate respective.

(3) Rezerva solvabilitatii la alte tipuri de asigurare este formata din capitalul social, fondul de rezerva, fondul de rezerva pentru alte forme de asigurare si trebuie sa constituie cel putin 1% din sumele asigurate respective, majorate (reduse) cu suma obligatiilor preluate (transmise) in reasigurare.

(4) Asiguratorii care isi asuma obligatii ce depasesc capacitatea lor de executare urmeaza sa le puna, in termen de 3 luni, in corespundere cu normativele in vigoare.

(5) Metodologia de calculare a rezervelor de solvabilitate si

formularele darilor de seama trimestriale si anuale cu privire la solvabilitatea asiguratorilor se stabilesc de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii de pe linga Ministerul Finantelor (in redactia Legii Nr.886-XIII din 20 iunie 1996).

Articolul 50. Activitatea de investitii a asiguratorului

(1) Asiguratorul este in drept sa investeasca sau sa repartizeze in alt mod fondurile si rezervele de asigurare, alte mijloace.

(2) Asiguratorul depune mijloacele proprii si mijloacele impuse de aspectul tehnic al asigurarii, astfel incit sa asigure stabilitatea rezervelor de prime a asigurarilor pe termen lung si a fondului de asigurare a pensiilor si a fondului de rezerva.

(3) Asiguratorul poate practica si alte activitati legate direct cu asigurarea.

(4) Din venitul obtinut prin investirea mijloacelor banesti temporar disponibile, acumulate din asigurarile pe termen lung, se scade suma rezervei de prime a asigurarilor pe termen lung si a fondului de asigurare a pensiilor calculata la intregul volum al rezervei matematice, conform procentului prevazut de structura taxei tarifare (in redactia Legii Nr.93-XV din 6 martie 2003).

(5) Asiguratorul nu este in drept sa desfasoare nemijlocit activitate de productie, sa efectueze tranzactii de comert si de intermediere, cu exceptia tranzactiilor ce tin de operatiile cu activele organizatiilor de asigurare, inclusiv cu cele achizitionate din contul rezervelor de asigurare, precum si cu cele dobindite prin actiuni in regres (in redactia Legii Nr.886-XIII din 20 iunie 1996).

Articolul 51. Activitatea preventiva a asiguratorului

(1) Asiguratorul desfasoara activitate preventiva prin finantarea de actiuni in vederea protectiei vietii si sanatatii oamenilor, prevenirii deceselor si prevenirii deteriorarii bunurilor asigurate, precum si in vederea garantarii stabilitatii financiare. Aceste actiuni se finanteaza de la un fond special, al actiunilor preventive.

(2) Repartizarea mijloacelor pentru actiuni preventive este de competenta asiguratorului.

(3) Organizatiile de asigurare pot exercita controlul asupra destinatiei mijloacelor repartizate.

Articolul 52. Evidenta contabila in organizatiile de asigurare

(1) Evidenta contabila in organizatiile de asigurare se efectueaza conform regulilor stabilite de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii de pe linga Ministerul Finantelor, de Departamentul de Stat pentru Statistica.

(2) Operatiunile pentru asigurarea de persoane se inregistreaza intr-un cont separat de operatiunile pentru asigurarea de bunuri si asigurarea de raspundere civila.

(3) Asiguratorul publica in primul semestru al anului urmator celui de gestiune bilanturile si darile de seama anuale cu privire la venituri si cheltuieli, dupa confirmarea autenticitatii acestora de catre controlul de audit (introdus prin Legea Nr.886-XIII din 20 iunie 1996).

(4) Asiguratorii al caror obiect de activitate este asigurarea de viata prezinta, concomitent cu rapoartele financiare, in modul stabilit de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii, raportul privind evaluarea actuariala a obligatiilor sale fata de asigurati. Evaluarea in cauza se efectueaza de catre actuar (introdus prin Legea Nr.93-XV din 6 martie 2003).

Articolul 53. Falimentul asiguratorului

Intentarea actiunii de faliment, declararea falimentului si consecintele juridice ale acestui act pentru asigurator si asigurat sint reglementate de legislatia in vigoare.

Capitolul VI
SERVICIUL DE STAT PENTRU
SUPRAVEGHEREA ASIGURARILOR

Articolul 54. Sarcinile si functiile de baza ale Inspectoratului
de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si
Fondurilor Nestatale de Pensii

(1) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii de pe linga Ministerul Finantelor este chemat sa supravegheze activitatea de asigurare, sa garanteze protectia drepturilor si intereselor legitime ale asiguratilor si asiguratorilor, respectarea legislatiei privind asigurarile.

(2) Functiile de baza ale Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii sint urmatoarele:

a) examinarea documentelor de constituire ale organizatiilor de asigurare prezentate pentru inregistrare si prezentarea avizului corespunzator Camerei Inregistrarii de Stat a Departamentului Tehnologiei Informationale (in redactia Legii Nr.93-XV din 6 martie 2003);

b) evidenta, intr-un registru unic de stat, a asiguratorilor;

c) examinarea, in scopul coordonarii, a conditiilor generale si speciale de asigurare care determina clauzele prevazute de legislatie (in redactia Legii Nr.93-XV din 6 martie 2003);

d) elaborarea si aprobarea regulilor obligatorii de creare si repartizare a rezervelor de asigurare, a indicatorilor unici si a formelor de evidenta si gestiune a operatiunilor de asigurare;

e) controlul asupra autenticitatii tarifelor de asigurare;

f) lamurirea legislatiei privind asigurarile;

g) sintetizarea practicii de asigurare, elaborarea de propuneri in vederea perfectionarii activitatii de asigurare.

(3) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii poate exercita si alte functii, prevazute de regulamentul sau.

Articolul 55. Drepturile Inspectoratului de Stat pentru
Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor
Nestatale de Pensii

(1) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii este in drept:

a) sa primeasca de la asiguratorii dari de seama privind operatiunile de asigurare si reasigurare, comunicari si alte informatii despre activitatea lor economico-financiara, precum si sa pretinda informatiile necesare de la institutii bancare, de audit si de alte profiluri, de la organizatii;

b) sa controleze autenticitatea darilor de seama prezentate de asigurator si respectarea legislatiei privind asigurarile;

c) sa emita prescriptii obligatorii in vederea lichidarii incalcarilor depistate, sa suspende sau sa limiteze actiunea licentelor, ori sa decida revocarea lor, masuri aplicabile in cazul incalcarii legislatiei, activitatilor de asigurare si altor activitati economico-financiare care duc la scaderea solvabilitatii organizatiei de asigurare, precum si in cazul inactivitatii de asigurare timp de un an de la iminarea licentei;

d) sa stabileasca, in caz de insolvabilitate a asiguratorului, administrarea temporara a acestuia sau sa ia masuri in vederea suspendarii activitatii lui;

e) sa utilizeze in mod autonom, in caz de faliment al asiguratorului,

rezerva de prime a asigurarilor pe termen lung si a fondului de asigurare a pensiilor in scopul indeplinirii obligatiunilor asiguratorului falit fata de asigurati si beneficiari sau sa o transmita unui alt asigurator, in conditiile prezentei legi.

(2) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii poate avea si alte drepturi, prevazute de regulamentul sau.

Articolul 56. Acordarea de licente

(1) Organizatia de asigurare obtine dreptul de a desfasura activitati de asigurare la data eliberarii licentei.

(2) Licentele se acorda pentru:

a) asigurarea de persoane;

b) asigurarea de bunuri;

c) asigurari obligatorii;

d) reasigurare, daca obiectul de activitate al organizatiei de asigurare il constituie in exclusivitate reasigurarea.

(Alineatele (3), (4) si (5) excluse prin Legea Nr.93-XV din 6 martie 2003).

Articolul 57. Controlul activitatii structurilor monopoliste si a concurentei neloiale

(1) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii garanteaza preintimpinarea, limitarea si suprimarea activitatii monopoliste si a concurentei neloiale in sfera asigurarilor, in conditiile legislatiei in vigoare.

(2) In scopul preintimpinarii activitatii monopoliste, fondatorii organizatiilor de asigurare trebuie sa obtina acordul preventiv al Ministerului Economiei privind inregistrarea de stat sau reinregistrarea asiguratorilor (in redactia Legii Nr.886-XIII din 20 iunie 1996).

Capitolul VII

DISPOZITII FINALE SI TRANZITORII

(in redactia Legii Nr.93-XV din 6 martie 2003)

Articolul 58. Indatoririle organelor de stat in domeniul asigurarii

(1) Organele politiei, alte organe de urmarire penala in caz de infractiuni, unitatile de pompieri si celelalte organe de stat care constata si cerceteaza accidentele de autovehicule sau alte evenimente asigurate vor comunica, la cerere, asiguratorilor actele si datele cu privire la cauzele si imprejurarile producerii evenimentelor asigurate si la pagubele provocate, in vederea stabilirii si platii de catre asiguratorii a despagubirilor si a sumelor asigurate.

(2) Organele politiei vor comunica, la cerere, asiguratorilor, datele cu privire la numarul autovehiculelor inmatriculate.

Articolul 59. Examinarea litigiilor

Litigiile aparute intre asigurator si asigurat, precum si intre alte persoane, si care tin de executarea obligatiilor de asigurare sint solutionate in instanta judecatoreasca de drept comun sau economica competenta, in conditiile legislatiei in vigoare (in redactia Legii Nr.240-XV din 13 iunie 2003).

Articolul 60

Asiguratorii inregistrati pina la data intrarii in vigoare a prezentei legi, in termen de 18 luni de la intrarea ei in vigoare, vor majora capitalul lor social pina la volumul stabilit la art.48 alin.(1).

Articolul 61

Asiguratorii care nu vor indeplini conditiile stipulate la art.60, prin decizia Camerei Inregistrarii de Stat a Departamentului Tehnologii Informationale, in baza avizului Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii, vor fi radiati, conform legislatiei in vigoare, din Registrul de stat al intreprinderilor. Pina la radierea din registrul mentionat, asiguratorii in cauza isi vor onora pe deplin obligatiile contractuale sau vor transmite portofoliul lor de asigurari altor asiguratorii, conform art.29.

Articolul 62

Guvernul va elabora si va prezenta Parlamentului:

- in termen de 3 luni, proiectul de Lege cu privire la asigurarea obligatorie de raspundere civila pentru pagube produse tertilor prin accidente de autovehicule;

- in termen de 6 luni, proiectul de Lege cu privire la asigurari in redactie noua."

(Conform Legii Nr.93-XV din 6 martie 2003 legea se completeaza cu articolele 60, 61 si 62).

(Prin Legea Nr.988-XV din 18 aprilie 2002 sintagma "Serviciul de stat pentru supravegherea asigurarilor" se inlocuieste cu sintagma "Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii").

PRESEDINTELE
REPUBLICII MOLDOVA

Mircea SNEGUR

ARHIVA

Articolul 5 alineatul (2):

(2) Cota-parte a investitorului strain in capitalul social al asiguratorului nu poate depasi 49% (introdus prin Legea Nr.886-XIII din 20 iunie 1996).

Articolul 27, alineatul (2):

(2) Contractul de asigurare poate fi denuntat.

Articolul 48.

(4) Fondurile si rezervele de asigurare create de asigurator nu pot fi arestate, confiscate la bugetul republican sau la bugetele locale si nici impozitate.

Articolul 50 alineatul (4), prima propozitie:

Asiguratorul poate presta servicii financiare si comerciale.

Articolul 54 alineatul (2), litera a):

a) inregistrarea asiguratorilor, indiferent de structura lor organizatorica si juridica;

Articolul 54 alineatul (2), litera c):

c) eliberarea licentelor pentru activitati de asigurare;

Articolul 56 alineatul (3):

(3) Serviciul de stat pentru supravegherea asigurarilor acorda licente in baza cererii asiguratorului, scrisa in forma stabilita, la care se anexeaza:

a) statutul;

b) copia de pe adeverinta de inregistrare;

c) adeverinte despre capitalul social depus;

d) suportul economic al activitatii, in care se include estimarea beneficiilor si pierderilor, a cheltuielilor operationale si necesitatilor gestionare, programul protectiei privind reasigurarea sau alte garantii de realizare a obligatiilor de asigurare;

e) conditiile asigurarii conform tipurilor de operatiuni.

Articolul 56, alineatele (3), (4) si (5):

(3) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii elibereaza licente in baza Legii privind acordarea de licente pentru unele genuri de activitate (in redactia Legii Nr.340-XV din 6 iulie 2001).

(4) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurarilor si Fondurilor Nestatale de Pensii examineaza cererea asiguratorului privind acordarea de licenta in decursul a 30 de zile de la data primirii tuturor documentelor prevazute la alin. (3).

(5) Refuzul de a acorda licenta poate fi atacat in instanta judecatoreasca.